

РЕШЕНИЕ

№ 1601

гр. София, 05.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **514** по описа за **2020** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 20. 11. 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав по НАХД № 20713 / 2018 г. по описа на СРС, е отменено наказателно постановление (НП) № 373412-F424829 / 07. 11. 2018 г., издадено от директора на офис „Център“ при ТД на НАП С., с което на [фирма], С., на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8 от 29. 12. 2005 г. на МФ, във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на ТД на НАП С., с която се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля В. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

Установено е на 26. 09. 2018 г. при извършена проверка от служители на ТД на НАП-С., че [фирма], в качеството му на работодател не е подал в компетентната ТД на НАП декларация образец № 1 за дължимите осигурителни на наетите лица за м. 12. 2017 г. в законоустановения срок – до 25. 01. 2018 г. Декларацията е подадена на 26.09.2018г. с 244 дни закъснение.

На 16. 10. 2018 г. се съставил АУАН, връчен на същата дата срещу подпис, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8 от 29. 12. 2005 г. на МФ, във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили подробни писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 373412-F424829 / 07. 11. 2018 г. от директора на офис „Център“ при ТД на НАП С..

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

Настоящата касационна инстанция счита, че правилно от страна на районния съд е прието, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на производствените правила.

Видно е, че нито в АУАН, нито в НП се сочи дата на извършване на нарушението.

В същото време, тази дата не може да се изведе по тълкувателен път, както е посочено, че срока за подаване на декларация е бил 25. 01. 2018 г., тъй като това не съответства на наличните доказателства.

Видно от представения по делото протокол за подадени декларации от 25. 01. 2018 г. от страна на дружеството е подадена декларация обр. 1 в законоустановения срок, но същата е отхвърлена. В този случай на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № Н-8 от 29. 12. 2005 г., дружеството има право да подаде коригираща декларация и едва тогава, ако не направи това – следва да бъде санкционирано, поради което и съответно датата на извършеното нарушение е съвсем различна от тази посочена в НП.

В тази връзка очевидно са основателни възраженията на дружеството срещу издадения АУАН, че поради заболяване на служител е пропуснат срока за подаване на коригираната декларация, а не тази която се сочи в НП, каквато безспорно е подадена. Видно е също така, че дружеството само е констатирало този пропуск още преди започване на административнонаказателното производство поради което е поискало от издаването на задължителни предписания от НОИ, без които не би могло да подаде наново исканата декларация.

При така установеното, касационният съд намира, че от страна на СРС е извършено пълно и всестранно установяване на фактическата обстановка и в съответствие с това правилно е приложен материалния закон.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

При този изход на спора от страна на ответника по касация не се претендират разноси във връзка с производството, поради което такива не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град -XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение 20. 11. 2019 г. по НАХД № 20713 / 2018 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.